

ikke har en af Loven erklæret brandfarlig Indretning, og der maa altsaa kunne gives Bestemmelser om Stedernes Bygningsmaade, da Foreningen ellers udsættes for en altfor stor Fare. Med Hensyn til, hvad den ærede Rigsdagsmand for Københavns 2den Valgfreds (M. Hage) yttrede om en Sag, som egentlig ikke hører hjemme her, nemlig Brandforeningen paa Varer og Effecter her i Hovedstaden, da erindrer jeg ikke nøie Bestaffenheden af de Bestemmelser, som den ærede Taler gjorde opmærksom paa; men saameget er vist, at dette Selskab har en af Kongen stadfæstet Actoy, som ikke vil kunne forandres, førend den skal underkastes en Fornyelse, nemlig ved et Thronskifte. Jeg troer derfor ikke, at der for Diebliffet kan gøres Videre ved denne Sag, men jeg skal imidlertid tage den under nærmere Overveielse og undersøge, om det er muligt at foretage nogen Forandring. Til disse saa Bemærkninger skal jeg for Diebliffet indstrænke mig.

J. Jensen: Jeg hørte udtale af den høitæredede Justitsminister, at Sprøtteholdet skulde aldeles bortfalde for Herregaardenes Bedkommende. Hvor et Sogn ubelukkende bestaaer af Ciere, kan jeg finde det ganske i sin Orden, men hvor et Sogn bestaaer deels af Fæstere og deels af Leiere, der finder jeg, at det er aldeles ubilligt. Dersom dette er Meningen, foreskommer det mig ogsaa, at § 48 er noget utydelig affattet. Der staar nemlig, at den ene Halvdeel af Udgifterne til Sprøtter o. s. v. udredes af Beboerne efter Formue og Leilighed og den anden Halvdeel lignes paa Cierne, men jeg synes rigtignok, at Beboere og Ciere ere to forskellige Begreber. Dersom det skulde være Meningen, at en saadan Bestemmelse, som jeg forøvrigt maa ansee for ubillig, skulde optages i Loven, saa forekommer det mig rigtignok, at det burde udtales i Paragraphen, at Udgifterne skulde lignes paa Beboerne, enten de være Fæstere eller Leiere. Jeg maa gjøre det ærede Thing opmærksom paa, at der paa mange Steder findes Leiere, som have til Brug indtil 6 a 7 Skpr. Hartkorn, og det forekommer mig ubilligt, dersom Byrden ikke ogsaa skulde komme til, at hvile paa dem. Jeg

har kun villet henstille dette Punkt til det ærede Things Overveielse.

Justitsministeren: Jeg maa tillade mig at gjøre opmærksom paa, at den ærede sidste Talers Vittringer grunde sig paa en Misforstaaelse. Det er vel saa, at Forpligtelsen for Herregaardene til at holde Sprøtter er ophævet, men dermed bortfalder ikke den Forpligtelse, som Herregaardene have tilligemed de Andre i Sognene at bidrage til Sprøtteholdet; de maa svare saavel efter Hartkorn som efter Formue og Leilighed, og de maa ogsaa svare for deres Fæstere, forsaavidt det ikke udtrykkelig staar i Fæstebrevet, at Fæsterne skulle bære de communale Lyngder.

Tscherning: Jeg vil blot fremhæve en Misforstaaelse, hvori jeg troer, at den ærede Minister har gjort sig skyldig med Hensyn til det halv offentlige Brandvæsens Forpligtelse til at asurere Bygninger; Selskabet har aldeles ikke nogen Forpligtelse til at asurere disse Bygninger; det kan gjøre det, men det skal ikke. Iøvrigt skal jeg, da jeg har taget Ordet, med Hensyn til Loven i Almindelighed udtale, at Aarsagen, hvorfors man maa være meget forsigtig med Loven, er den, at den tydelig bærer Spor af at være skreven af en Branddirecteur for det saakaldte offentlige Brandvæsen; den er derfor i høi Grad eenfaldig, men det bør den ikke være. Det kan ganske vist meget godt rettes, naar man gaaer Loven igjennem, men det trænger ogsaa til at rettes. Denne Lov skal være en almindelig Brandpostilov, som ikke beskytter den Ene mere end den Anden, men den skal ikke være en Lov, som giver det saakaldte offentlige Brandvæsen et Fortrin paa noget andet's Bekostning. Det er en Hovedfeil ved denne Lov, at Pennespidsen tydelig har været ledet af en speciel Indskydelse fra dette Brandfælskab. Iøvrigt skal jeg gjøre de ærede Herrer, der have talt om Sprøttevæsenet, opmærksomme paa, at man vistnok tillægger det en større Betydning for Landbygningerne og navnlig Bygninger med Straatag, end det virkelig har. Jeg har været en